

overhovedet tænker på at give 5.000 kr., så skal man registreres, så SF kan se, hvem der giver hvad til de politiske partier. Er det personlig frihed?

For det første nægter man, at man må overhovedet give mere end 20.000 kr. Er det personlig frihed? For det andet skal SF kunne læse i parti-regnskaberne, hvem der har tilladt sig at støtte et parti. Det er vel nok personlig frihed. Næ, det er overvågning fra SF's side af, hvem der støtter hvad. Det er ikke særlig frit for det enkelte menneske.

Derudover vil man føre partiregnskaberne helt ud i det lokale. Vi har lokale folk, der laver et kæmpe stykke frivilligt arbejde. Nu skal de folk også til at gå rundt og kontrollere, hvis de får et tilskud fra en forening, om det nu er frivilligt. Nu skal de til at gå rundt og sige til folk: I skal ikke give mere end 4.000 kr. ad gangen, for så kommer vi i klemme. Så skal vi til at føre regnskab, så skal vi til at have en dyr revision for at være hundrede og ti procent sikker på, at alt er korrekt, for ellers kommer SF efter jer. Hvis den enkelte folketingskandidat ofrer mere end 5.000 kr. på sin egen valgkamp, skal det offentliggøres, hvor meget han eller hun ofrer. Det er vel nok personlig frihed.

Så jeg tror, at jeg med de her bemærkninger kan tilsige SF, at vi ikke kan støtte det her forslag, men hvis SF kommer med et reelt forslag om tilmelding, der giver personlig frihed, med et ændringsforslag til det forslag, der ligger oppe i Udvalget for Forretningsordenen, så skal vi støtte SF til enhver tid.

Jeg skulle også på CD's vegne sige, at de afviser det fremsatte beslutningsforslag.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Poul Nødgaard, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Den første del af SF's forslag lyder ganske godt, fordi det derved sikres, at medlemmer af foreninger m.v. skal være indforstået med, at deres respektive forening eller organisation giver et tilskud til politisk arbejde. Man kan så rejse spørgsmålet, hvordan en organisation skal forholde sig, hvis medlemmerne er delte i opfattelsen af, om et tilskud skal ydes. Som formuleringen er nu, vil det være overordentligt vanskeligt at yde tilskud.

Den sidste del af forslaget synes Dansk Folkeparti ikke om. Hvorfor skal der være et maksimum på 20.000 kr. for tilskud pr. år? Det må da

være op til de enkelte at afgøre størrelsen af tilskuddet. Dansk Folkeparti har derimod intet imod, at det i regnskaberne oplyses, hvad hver enkelt har givet i tilskud.

Som følge af det her nævnte vil det være vanskeligt for Dansk Folkeparti at støtte forslaget, medmindre SF under udvalgsarbejdet vil være med til at give afgørende indrømmelser med hensyn til frihed til at yde det tilskud, man har lyst til. Det kunne samtidig rejse spørgsmålet, om velstillede kandidater får bedre mulighed for at klare sig i en valgkamp, fordi disse ikke er afhængige af tilskud fra foreninger, private med flere.

Elisabeth Arnold (RV):

SF har jo ved flere lejligheder annonceret, at de ville se på reglerne for partistøtte. Og jeg må sige, at det forslag, der ligger her, lider af lidt skævhed, fordi SF på et tidspunkt drister sig til at sige i bemærkningerne, at man gerne vil have pengene ud af politik, men ikke desto mindre vil man foreslå, at den offentlige partistøtte bibeholdes, og man vil også gerne stadig væk have penge i politik, det skal bare være på en anden måde, end det er i dag.

Hvis man virkelig ville være konsekvent, så skulle man jo foreslå den offentlige partistøtte afskaffet, og så skulle man lave forbud mod bidrag til politiske partier.

Det er imidlertid ikke det, man gør, og derfor synes jeg, man træder sig selv lidt over tæerne, for hvad er det egentlig, man vil? Vil man have pengene ud af politik, eller vil man lave bedre regler for anvendelse eller for tildelingen af pengene i politik?

Det Radikale Venstre kan godt have mange grunde til at diskutere, hvilken måde man indriver penge på til politiske partier, f.eks. via fagforeningskontingentet. Men vi er tilhængere af den offentlige partistøtte, og vi er ikke tilhængere af, at der skal være særlige regler for at modtage den offentlige partistøtte, andet end at man gør regnskab for, hvordan man bruger den efter de regler, som Folketinget har vedtaget.

Vi er indædtte modstandere af, at der lægges en overgrænse for, hvor meget hver enkelt bidragyder kan give. Det mener vi simpelt hen er fuldstændigt vanvittigt. Hvis man har vundet i Lotto og gerne vil give alle sine hundrede tusindvis af kroner til et bestemt parti, hvorfor skal man så ikke have lov til det, så længe det fremgår af regnskabet, at det er sådan, det er gjort? Den form for fedteri synes vi ikke hører